

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Prishtinë, më 14 tetor 2021
Nr. ref.:RK 1866/21

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI99/20

Parashtrues

Tatjana Stefanović

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Kolegjit të Apelit të
Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në
lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit AC-I-16-0150 të 21 shkurtit
2020**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Gresa Caka-Nimani, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar.

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Tatjana Stefanović me vendbanim në komunën e Mitrovicës (në tekstin e mëtejshëm: parashtruesja e kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesja e kërkesës konteston kushtetutshmërinë e Aktgjykimit të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Kolegji i Apelit) [AC-I-16-0150] të 21 shkurtit 2020 në lidhje me Aktgjykimin e Kolegjit të Specializuar të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Kolegji i Specializuar) [SCL-11-0039] të 9 qershorit 2016.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktgjykimit të kontestuar përmes të cilit pretendohet se parashtrueses së kërkesës i janë shkelur të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me nenet 24 [Barazia para Ligjit], 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], 32 [E Drejta për Mjete Juridike] dhe 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) dhe nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejta të Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ) dhe nenin 1 (Mbrojtja e pronës) të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së.

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe rregullit 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 19 qershor 2020, parashtruesja e dorëzoi kërkesën përmes postës në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 2 korrik 2020, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Gresa Caka-Nimani Gjyqtare raportuese, dhe Kolegjin shqyrtues të përbërë nga gjyqtarët: Bajram Ljatifi (kryesues), Safet Hoxha dhe Radomir Laban (anëtarë).
7. Më 7 korrik 2020, Gjykata njoftoi parashtruesen e kërkesës dhe Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: DHPGJS), për regjistrimin e kërkesës.
8. Më 17 maj 2021, bazuar në paragrafin 5 të nenit 114 [Përbërja dhe Mandati i Gjykatës Kushtetuese] të Kushtetutës dhe Rregullit 12 (Zgjedhja e Kryetarit dhe e Zëvendëskryetarit) të Rregullores së punës, Gjyqtarja Gresa Caka-Nimani u zgjodh Kryetare e Gjykatës Kushtetuese. Bazuar në paragrafin 4 të Rregullit 12

të Rregullores së punës dhe Vendimit të Gjykatës nr. KK-SP 71-2/21, u përcaktua që gjyqtarja Gresa Caka-Nimani, detyrën e Kryetares së Gjykatës e merr pas përfundimit të mandatit të Kryetares aktuale të Gjykatës Arta Rama-Hajrizi, më 25 qershor 2021.

9. Më 31 maj 2021, Kryetarja e Gjykatës, Arta Rama-Hajrizi, me Vendimin nr. KK 160/21 përcaktoi që gjyqtarja Gresa Caka-Nimani të emërohej kryesuese në Kolegjet shqyrtuese në rastet kur ajo ishte emëruar anëtare e Kolegjit, përfshirë rastin aktual.
10. Më 8 qershor 2021, Kryetarja e Gjykatës, Arta Rama-Hajrizi, me vendimin nr. KI99/21, caktoi gjyqtarin Safet Hoxha Gjyqtar raportues në vend të gjyqtares Gresa Caka-Nimani.
11. Më 25 qershor 2021, bazuar në paragrafin 4 të Rregullit 12 të Rregullores së punës dhe Vendimit të Gjykatës nr. KK-SP 71-2/21, gjyqtarja Gresa Caka-Nimani mori detyrën e Kryetares së Gjykatës, ndërsa bazuar në pikën 1.1 të paragrafit 1 të nenit 8 (Përfundimi i mandatit) të Ligjit, Kryetarja Arta Rama-Hajrizi përfundoi mandatin e Kryetares dhe të gjyqtares së Gjykatës Kushtetuese.
12. Më 8 shtator 2021, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e Gjyqtarit raportues dhe njëzëri i propozoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

13. Më 23 korrik 2010, në bazë të shkresave të lëndës, filloi procesi i privatizimit të Ndërmarrjes Shoqërore Auto Moto Mustafa Bakia nga Gjakova (në tekstin e mëtejme: NSH "Auto Moto") dhe e cila u vendos nën administrimin e Agjencisë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: AKP). Bazuar në të njëjtat shkresa të lëndës, parashtruesja e kërkesës në vitin 1994 kishte themeluar marrëdhënie pune me NSH "Auto Moto", në të cilën, sipas pretendimeve të saj, ajo punoi deri në qershor 1999.
14. Më 31 dhjetor 2010, AKP-ja filloi procedurën e likuidimit të NSH "Auto Moto".
15. Më 21 mars 2011, parashtruesja e kërkesës parashtrroi në Komisionin për likuidimin e ndërmarrjes shoqërore të lartpërmendur (në tekstin e mëtejme: Komisioni për Likuidimin e NSH-së), kërkesë për, (i) një pjesë prej 20% (njëzet për qind) të të ardhurave të privatizimit; (ii) pagesën e aksioneve të NSH-së dhe (iii) pagesën e pagave të papaguara për periudhën nga fillimi deri në fund të procesit të likuidimit të ndërmarrjes shoqërore.
16. Më 19 maj 2011, Komisioni për Likuidim me vendimin [Pej183-0017, 0025, 0026, 0027], (i) shpalli veten jokompetent lidhur me kompensimin prej 20% (njëzet për qind) të privatizimit të ndërmarrjes shoqërore me arsyetimin që, *"nuk është organ kompetent që të merret me 20%, me kërkesa të tilla merret Departamenti për 20% në Prishtinë"*, (ii) refuzoi kërkesën për pagesën e aksioneve të NSH-së me arsyetimin që *"NSH Auto Moto Start, nuk është Shoqëri aksionare por ndërmarrje shoqërore"* dhe (iii) refuzoi kërkesën e

parashtrueses për pagesën e pagave duke u thirrur në nenin 608 të Ligjit të punës së bashkuar të vitit 1976 (në tekstin e mëtejme: Ligji vjetër i Punës), sipas të cilit *“e drejta për të kërkuar pagesën e të ardhurave personale dhe të drejtave tjera të punësimit skadon pas 3 viteve, në përputhje me parimet e parashkrimit”*.

Procedura përkitazi me të drejtën në 20% (njëzet për qind) të privatizimit të NSH Auto Moto Start

17. Më 30 qershor 2012, AKP-ja publikoi listën përfundimtare të punëtorëve me të drejtë kompensimi prej 20% (njëzet për qind) nga të ardhurat e privatizimit të NSH-së “Auto Moto”, në të cilin nuk ishte përfshirë parashtruesja e kërkesës.
18. Më 16 korrik 2012, parashtruesja e kërkesës kontestoi listën përfundimtare, duke parashtruar padi në DHPGJS, duke pretenduar të drejtën e kompensimit prej 20% (njëzet për qind) të të ardhurave nga privatizimi i NSH Auto Moto Start, me kërkesë që emri i saj të përfshihet në listën përfundimtare.
19. Më 31 mars 2014, Kolegji i Specializuar me Aktgjykimin [C-11-12-0029-C-0003], aprovoi padinë e parashtrueses së kërkesës për sa i përket të drejtës për 20% të privatizimit të NSH-së, si të bazuar, dhe urdhëroi përfshirjen e emrit të parashtrueses së kërkesës në listën përfundimtare të punëtorëve me të drejtë kompensimi prej 20% nga privatizimi i NSH-së “Auto Moto”.
20. Më 16 maj 2014, kundër aktgjykimit të lartpërmendur të Kolegjit të Specializuar, AKP-ja dhe të një grupi të ish-punonjësve të NSH Auto Moto Start parashtruan padi në Kolegjin e Apelit të DHPGJS-së, duke kontestuar të drejtën e një numri të punëtorëve, duke përfshirë vetë parashtruesen e kërkesës, në 20% të privatizimit të NSH-së së përmendur.
21. Më 26 mars 2015, me Aktgjykimin [AC-I-14-0165-A0001], Kolegji i Apelit refuzoi ankesën e AKP-së dhe një grupi të ish-punonjësve të NSH Auto Moto Start si të pabazuar dhe vërtetoi Aktgjykimin e lartpërmendur të Kolegjit të Specializuar, duke deklaruar, ndër të tjera, se (i) Është e paqëndrueshme gjetja e AKP-së se asnjë prej ankuesve të përfshirë në pikën II të Aktgjykimit të ankimuar nuk paraqiti fakte relevante, në bazë të së cilave do të mund të provohej se nuk janë të barabartë dhe në bazë të cilave do të mund të jepej arsyetimi për diskriminimin e drejtpërdrejtë ose të tërthortë në pajtim me nenin 8.1 të Ligjit kundër Diskriminimit, dhe që për këtë arsye ankuesi nuk paraqiti kundër-argumente në lidhje me diskriminimin; dhe (ii) Sa i përket vërejtjeve të bëra nga ky grup i punëtorëve ndaj katër punëtorëve serbë, vërejtjet e tyre nuk u vërtetuan as në këtë rast, përveç spekulimeve, të cilat nuk janë të rëndësishme për Gjykatën, kështu që ky kundërshtim është gjithashtu i pabazuar.

Procedura në lidhje me ushtrimin e të drejtës për të ardhurat personale të papaguara në procesin e privatizimit të NSH Auto Moto Start

22. Më 18 nëntor 2011, kundër vendimit [Pej 183-0017, 0025, 0026, 0027] të 19 majit 2011 të Komisionit të Likuidimit, parashtruesja e kërkesës parashtrroi padi në Kolegjin e Specializuar me një kërkesë për (ii) pagesë të aksioneve të NSH Auto Moto Start; dhe (iii) kompensimin për pagat e papaguara për periudhën nga fillimi deri në fund të procesit të likuidimit të kësaj NSH-je.
23. Më 9 qershor 2016, Kolegji i Specializuar me Aktgjykimin [SCL-11-0039], refuzoi padinë e parashtrueses së kërkesës për (ii) pagesën e aksioneve të NSH-së dhe (iii) pagesën e pagave të papaguara për periudhën prej fillimit deri në fund të procesit të likuidimit të NSH-së si të pabazuar dhe vërtetoi vendimin e komisionit për likuidim, dhe arsyetoi, ndër të tjera që kërkesa për pagesën e pagave të papaguara për periudhën prej 2007 deri në 2010, nuk është parashkruar por e pabazuar, sepse parashtruesja e kërkesës nuk e mbështeti këtë pjesë të pretendimit përmes legjislacionit apo dëshmime, ndërsa për periudhën 1999 – 2007, për shkak të parashkrimit.
24. Më 24 qershor 2016, parashtruesja e kërkesës parashtrroi ankesë në Kolegjin e Apelit kundër Aktgjykimit të Kolegjit të Specializuar, duke pretenduar shkelje serioze të dispozitave të Ligjit për procedurën kontestimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, si dhe zbatimit të gabuar së drejtës materiale.
25. Më 21 shkurt 2020, Kolegji i Apelit me Aktgjykimin [AC-I-16-0150] refuzoi ankesën e parashtrueses së kërkesës si të pabazuar dhe vërtetoi aktgjykimin e lartcekur të Kolegjit të Specializuar, duke pretenduar ndër të tjera, se fakti që parashtruesja e kërkesës ka fituar të drejtën për të marrë 20% nga NSH-ja nuk është bazë ligjore për lidhjen me të ardhurat personale që ajo pretendon se i përkasin asaj, dhe siç ka theksuar Kolegji i Specializuar, kërkesa për të ardhura personale për periudhën prej 1999 deri më 2007 është parashkruar, ndërsa prej 2007 deri më 2010 nuk është mbështetur me dëshmi.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

26. Parashtruesja e kërkesës pretendon që me Aktgjykimin e Kolegjit të Apelit [AC-I-16-0150], të 21 shkurtit 2020, në lidhje me Aktgjykimin e Kolegjit të Specializuar [SCL-11-0039], të 9 qershorit 2016, janë shkelur të drejtat themelore të saj të garantuara me nenet 24 [Barazia para Ligjit], 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], 32 [E Drejta për Mjete Juridike] dhe 46 [Mbrojtja e pronës] të Kushtetutës, si dhe nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) dhe nenin 1 (Mbrojtja e pronës) të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së.
27. Sa i përket pretendimit për shkelje të nenit 24 të Kushtetutës, parashtruesja e kërkesës thekson: (i) *“...deri në momentin e fillimit të procesit të likuidimit, ndërmarrja e paditur me asnjë veprim nuk i është drejtuar të paditurës; dhe (ii) “dhe as nuk kamë marrë çfarëdo akti si për angazhim ashtu edhe për ndërprerje të marrëdhënies së punës”.*
28. Në lidhje me pretendimet për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, parashtruesja e kërkesës thekson, ndër të tjera, se (i) marrëdhënia e saj e punës me ndërmarrjen përkatëse nuk ishte ndërprerë

asnjëherë; (ii) procedura e paraparë në nenet 71 (Koha e njoftimit për ndërprerjen e kontratës së punës) dhe 72 (Procedura para ndërprerjes së Kontratës) të Ligjit të Punës nr. 03/L-212 të 1 nëntorit 2010 (në tekstin e mëtejshëm: Ligji i Punës) nuk ishte respektuar nga ndërmarrja përkatëse, (i) *“gjykata është vënë në rolin e mbrojtësit të palës së paditur”*; (iii) e paditura me asnjë akt të vetin dhe me asnjë veprim nuk ka treguar apo paraqitur qëndrim që ka shqyrtuar dhe ka tentuar të gjejë punë për të paditurën, por e gjithë mbrojtja reduktohet në qëndrimin se e paditura nuk ka të drejtë në të ardhura personale sepse nuk ka punuar dhe që kërkesa është parashkruar; dhe (iii) AKP-ja në mënyrë tendencioze dhe pa shqyrtim adekuat të përgjithshëm të kërkesës, ka injoruar të gjitha provat dhe ka marrë vendim diskriminues.

29. Për sa i përket shkeljeve të pretenduara të nenit 46 të Kushtetutës në lidhje me nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së, parashtuesja e kërkesës pretendon që, *“DHPGJSK, me rastin e marrjes së aktgjykimit, gjithsesi është dashur të shqyrtojë rrethanat e rastit në përgjithësi dhe në bazë të kësaj, të vendosë drejtë për interesin material ...”*.
30. Në fund, parashtuesja e kërkesës kërkon nga Gjykata që (i) aktgjykimet e kontestuara t'i *“shpallë jo kushtetuese dhe të pavlefshme”*; dhe *“të marrë vendim me të cilin do të krijojë kushte për aprovimin e kërkesës për pagesën e pagave”*.

Dispozitat përkatëse kushtetuese dhe ligjore

Kushtetuta e Republikës së Kosovës

Neni 24

[Barazia para Ligjit]

1. *Të gjithë janë të barabartë para ligjit. Çdokush gëzon të drejtën e mbrojtjes së barabartë ligjore, pa diskriminim.*
2. *Askush nuk mund të diskriminohet në bazë të racës, ngjyrës, gjinisë, gjuhës, fesë, mendimeve politike ose të tjera, prejardhjes kombëtare a shoqërore, lidhjes me ndonjë komunitet, pronës, gjendjes ekonomike, sociale, orientimit seksual, lindjes, aftësisë së kufizuar ose ndonjë statusi tjetër personal.*
3. *Parimet e mbrojtjes së barabartë ligjore nuk parandalojnë vënien e masave të nevojshme për mbrojtjen dhe përparimin e të drejtave të individëve dhe grupeve që janë në pozitë të pabarabartë. Masat e tilla do të zbatohen vetëm derisa të arrihet qëllimi për të cilin janë vënë ato.*

Neni 31

[E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm]

1. *Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.*

2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj.
[...]

Neni 32 **[E Drejta për Mjete Juridike]**

Secili person ka të drejtë të përdorë mjetet juridike kundër vendimeve gjyqësore dhe administrative të cilat cenojnë të drejtat ose interesat e saj/tij në mënyrën e përcaktuar me ligj.

Neni 46 **[Mbrojtja e Pronës]**

1. E drejta e pronës është e garantuar.
2. Shfrytëzimi i pronës rregullohet me ligj, në pajtim me interesin publik.
3. Askush nuk do të privohet në mënyrë arbitrare nga prona. Republika e Kosovës ose autoriteti publik i Republikës së Kosovës mund të bëjë ekspropriimin e pronës nëse ky ekspropriim është i autorizuar me ligj, është i nevojshëm ose i përshtatshëm për arritjen e qëllimit publik ose përkrahjen e interesit publik, dhe pasohet me sigurimin e kompensimit të menjëhershëm dhe adekuat për personin ose personat prona e të cilave ekspropriohehet.
4. Kontestet që lindin nga akti i Republikës së Kosovës ose autoritetit publik të Republikës së Kosovës për të cilat pretendohet se përbëjnë ekspropriimin, do të zgjidhen nga gjykata kompetente.
5. Prona intelektuale mbrohet me ligj.

[...]

Konventa Evropiane për të Drejtat e Njeriut

Neni 6 **(E drejta për një proces të rregullt)**

„Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e krijuar me ligj, e cila do të vendosë si për mosmarrëveshjet në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij të natyrës civile, ashtu edhe për bazueshmërinë e çdo akuze penale në ngarkim të tij. Vendimi duhet të jepet publikisht, por prania në sallën e gjykatës mund t'i ndalohej shtypit dhe publikut gjatë tërë procesit ose gjatë një pjese të tij, në interes të moralit, të rendit publik ose sigurisë kombëtare në një shoqëri demokratike, kur kjo kërkohet nga interesat e të miturve ose mbrojtja e jetës private të palëve në proces ose në shkallën që çmohet tepër e

nevojshme nga gjykata, kur në rrethana të veçanta publiciteti do të dëmtonte interesat e drejtësisë“.

**Protokolli i Konventës për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut
dhe të Lirive Themelore**

NENI 1

Mbrojtja e pronës

Çdo person fizik ose juridik ka të drejtën e gëzimit paqësor të pasurisë së tij. Askush nuk mund të privohet nga prona e tij, përveçse për arsye të interesit publik dhe në kushtet e parashikuara nga ligji dhe nga parimet e përgjithshme të së drejtës ndërkombëtare.

[...]

**Rregullorja e UNMIK-ut nr. 2003/13
MBI TRANSFORMIMIN E SË DREJTËS PËR PËRDORIMIN
EPRONËS SË PATUNDSHME NË PRONËSI SHOQËRORE**

e 9 majit 2003

Neni 10

Të Drejtat E të punësuarve

[...]

10.4 Sipas këtij neni, punëtori konsiderohet si legjitim nëse është i regjistruar si punëtor i ndërmarrjes në pronësi shoqërore në kohën e privatizimit dhe nëse konstatohet se ka qenë në listën e pagave të ndërmarrjes për jo më pak se tri (3) vite. Kjo kërkesë nuk i ndalon punëtorët, të cilët pretendojnë se edhe ata do të ishin regjistruar apo punësuar, nëse nuk do të kishin qenë diskriminuar, që të paraqesin ankesë në Dhomën e Posaçme, në pajtim me paragrafin 10.6.

[...]

**Ligji për punën e bashkuar
GZ RSFJ 53/76
i 25 nëntorit 1976**

[...]

Neni 22

[...]

Kushtet për fitimin e të ardhurave në shkëmbimin e lirë të punës përcaktohen me një marrëveshje vetëqeverisëse.

[...]

Neni 606

[...]

Nëse përmbushja e detyrimit material të njërit prej pjesëmarrësve në marrëveshjen vetëqeverisëse është bërë i pamundur për shkak të ngjarjeve për të cilat as ai dhe as pjesëmarrësit e tjerë nuk janë përgjegjës, detyrimet e tyre të ndërsjella pushojnë.

[...]

Neni 608

[...]

Me parashkrim përfundon e drejta për të kërkuar përmbushjen e detyrimeve materiale që rrjedhin nga marrëveshja vetëqeverisëse, si më poshtë:

1. Pagesa e shumës së të ardhurave personale dhe pretendimeve të tjera të punonjësve nga marrëdhënia e punës.

[...]

Dispozitat e përgjithshme mbi parashkrimin e kërkesave do të zbatohen në pajtim me rrethanat për parashkrimin e përmendur në paragrafin 1 të këtij neni, me kusht që këto kërkesa të parashkruhet për tri vjet.

Ligji nr. 03/L-212

i Punës

i 1 nëntorit 2010

Neni 71

[Koha e njoftimit për ndërprerjen e kontratës së punës]

1. Punëdhënësi mund të ndërpresë kontratën e punës në kohë të pacaktuar në bazë të nenit 70, të këtij ligji në këto intervale kohore të njoftimit:

1.1. prej gjashtë (6) muaj deri në dy (2) vite punësim, tridhjetë (30) ditë kalendarike;

1.2. prej dy (2) deri në dhjetë (10) vite punësimi, dyzetepesë (45) ditë kalendarike;

1.3. mbi dhjetë (10) vite punësim, gjashtëdhjetë (60) ditë kalendarike.

2. Punëdhënësi mund të ndërpresë kontratën e punës për kohë të caktuar me njoftim prej tridhjetë (30) ditësh kalendarike. Punëdhënësi i cili nuk ka për qëllim të ripërtërijë kontratën me periudhë të caktuar duhet të informojë punësuarin së paku tridhjetë (30) ditë para skadimit të kontratës. Dështimi për ta njoftuar nga punëdhënësi, do t'i japë të drejtën të punësuarit për zgjatjen e tridhjetë (30) ditëve kalendarike shtesë me pagë të plotë.

Neni 72

Procedura para ndërprerjes së Kontratës

- 1. Vendimi për të ndërprerë kontratën e punës duhet të bëhet me shkrim dhe duhet të përfshijë arsyetimin për ndërprerje.*
- 2. Vendimi nga paragrafi 1. i këtij neni është përfundimtar ditën kur i dorëzohet të punësuarit.*
- 3. Punëdhënësi është i obliguar të bëjë pagesën e pagës dhe të ardhurave të tjera, deri në ditën e ndërprerjes së marrëdhënies së punës.*
- 4. Punëdhënësi mund t'i ndalojë qasjen punonjësit në objektin e ndërmarrjes gjatë periudhës së njoftimit, përkatësisht para ndërprerjes së kontratës së punës.*

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

31. Gjykata shqyrton nëse parashtruesja e kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë, të specifikuara më tej me Ligj dhe të parapara me Rregullore të punës.
32. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

33. Gjykata gjithashtu shqyrton nëse parashtruesja e kërkesës ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të parapara me Ligj. Në lidhje me këtë, Gjykata fillimisht u referohet neneve 47 [Kërkesat individuale], 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, që përcaktojnë:

Neni 47

[Kërkesa individuale]

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individ i mund të ngre kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

Neni 48

[Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestojë”.

Neni 49
[Afatet]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”.

34. Për sa i përket përmbushjes së kriterëve të mësipërme, Gjykata konstaton se parashtruesja e kërkesës është palë e autorizuar, e cila konteston aktin e autoritetit publik, përkatësisht, Aktgjykimin [AC-I-16-0150] të Kolegjit të Apelit të 21 shkurtit 2020, dhe se ka shteruar të gjitha mjetet juridike të parapara me ligj. Parashtruesja e kërkesës gjithashtu sqaroi të drejtat dhe liritë themelore të cilat pretendon se i janë shkelur në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit dhe e parashtroi kërkesën në pajtim me afatet e përcaktuara në nenin 49 të Ligjit.
35. Përveç kësaj, Gjykata shqyrton nëse parashtruesja e kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të parapara me paragrafin (2) të rregullit 39 (Kriteret e pranueshmërisë) të Rregullores së punës. Paragrafi (2) i rregullit 39 të Rregullores së punës përcakton kushtet në bazë të të cilave Gjykata mund të shqyrtojë një kërkesë, përfshirë kushtin që kërkesa të mos jetë qartazi e pabazuar. Rregulli 39 (2) parasheh në veçanti:

Rregulli 39
(Kriteret e pranueshmërisë)

“Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.”

36. Rregulli i i lartcekur, bazuar në praktikën gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejta të Njeriut (në tekstin e mëtejme: GJEDNJ) dhe të Gjykatës, i mundëson kësaj të fundit, që të shpallë kërkesa të papranueshme për arsye që ndërlidhen me meritat e një rasti. Më saktësisht, bazuar në këtë rregull, Gjykata mund të shpall një kërkesë të papranueshme bazuar në dhe pas vlerësimit të meritave të saj, përkatësisht nëse e njëjta vlerëson se përmbajta e kërkesës është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, siç është përcaktuar në paragrafin 2 të rregullit 39 të Rregullores së punës.
37. Bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, por edhe të Gjykatës, një kërkesë mund të shpallet e papranueshme si „qartazi e pabazuar“ në tërësinë e saj ose vetëm përkitazi me ndonjë pretendim specifik që një kërkesë mund të ngërthejë. Në këtë drejtim, është më e saktë t’iu referohet të njëjtave si “pretendime qartazi të pabazuara”. Këto të fundit, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, mund të kategorizohen në katër grupe të veçanta: (i) pretendime që kualifikohen si pretendime “të shkallës së katërt”; (ii)

pretendime që kategorizohen me një “*mungesë të dukshme ose evidente të shkëljes*”; (iii) pretendime “*të pambështetura apo të paarsyetuara*”; dhe në fund, (iv) pretendime “*konfuze dhe të paqarta*”. (shih, më saktësisht për konceptin e papranueshmërisë mbi bazën e një kërkesë të vlerësuar si “*qartazi të pabazuar*”, dhe specifikat e katër kategorive të lartcekura të pretendimeve të kualifikuara si “*qartazi të pabazuara*”, Udhëzuesi Praktik i GJEDNJ-së për Kriteret e Pranueshmërisë i 31 gushtit 2019; pjesa III. Papranueshmëria bazuar në merita; A. Kërkesat qartazi të pabazuara, paragrafët 275 deri më 304).

38. Në kontekst të vlerësimit të pranueshmërisë së kërkesës, përkatësisht, vlerësimit nëse kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, Gjykata, fillimisht do të rikujtoj thelbin e rastit që ngërthen kjo kërkesë dhe pretendimet përkatëse të parashtruesit të kërkesës, në vlerësimin e të cilave, Gjykata do të aplikojë standardet e praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, në harmoni me të cilën, në bazë të nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, ajo është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë.
39. Në këtë drejtim, Gjykata së pari rikujton se rrethanat e rastit në fjalë kanë të bëjnë me të drejtën e pretenduar të parashtrueses së kërkesës të realizoj në procesin e privatizimit të NSH Auto Moto Start të drejtën për (i) kompensim të 20% të të ardhurave të privatizimit; (ii) pagesën e aksioneve të NSH-së dhe kompensimin e pagave të papaguara për periudhën 1999 - 2010. Parashtruesja e kërkesës së pari paraqiti kërkesën e saj në Komisionin për Likuidimin e NSH-së së përmendur, lidhur me këtë kërkesë në pjesën në lidhje me (i) kompensimin prej 20% të të ardhurave të privatizimit Komisioni për Likuidim u shpall jokompetent, pjesën në lidhje me (ii) pagesën e aksioneve të NSH-së, Komisioni për Likuidim e refuzoi si të pabazuar, dhe pjesën në lidhje me (iii) kompensimin e pagave të papaguara për periudhën prej 1999 deri në 2010 për shkak të parashkrimit. Pas kësaj, parashtruesja e kërkesës në lidhje me (i) kompensimin e 20% të të ardhurave të privatizimit të NSH-së realizoi të drejtën e saj në procesin e kryer pranë DHPGJS-së në lidhje me 20% të privatizimit. Përveç kësaj çështjeje, parashtruesja e kërkesës gjithashtu parashtrroi ankesë në DHPGJS kundër vendimit të Komisionit për Likuidim në lidhje me (ii) pagesën e aksioneve të NSH-së dhe (iii) kompensimin e pagave të papaguara për periudhën prej 1999 deri në 2010, në procedurën e zhvilluar në lidhje me këtë çështje, DHPGJS-ja refuzoi, si të pabazuar, kërkesën e parashtrueses. Parashtruesja e kërkesës konteston konkluzionet e DHPGJS-së, duke pretenduar (i) shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, si rezultat i një interpretimi të gabuar të ligjit, përkatësisht neneve 71 dhe 72 të Ligjit të Punës nr. 03/L-212 si dhe vërtetimit të gabuar të gjendjes faktike dhe (ii) shkelje të neneve 24, 32 dhe 46 të Kushtetutës dhe nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së. Shqyrtimin e pretendimeve të parashtrueses së kërkesës, Gjykata do të fillojë me (i) pretendimet e saj për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, dhe pastaj të vazhdojë me (ii) shqyrtimin e pretendimeve për shkelje të neneve 24, 32 dhe 46 të Kushtetutës si dhe nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së.
40. Gjykata vëren se parashtruesja e kërkesës ka zhvilluar dy procedura para DHPGJS-së dhe atë për (i) kompenzim të 20% të të ardhurave të privatizimit të

NSH-së dhe (ii) pagesën e aksioneve të NSH-së dhe kompensimin e pagave të papaguara për periudhën prej 1999 deri në 2010. Duke pasur parasysh se parashtruesja e kërkesës nuk ankohet në procedurën (i) në lidhje me kompenzimin e 20% të të ardhurave të privatizimit të NSH-së, Gjykata nuk do të merret me këtë procedurë.

41. Në këtë aspekt, Gjykata rikujton pretendimet e parashtrueses së kërkesës, për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, si rezultat i interpretimit të gabuar të ligjit të aplikueshëm si dhe vërtetimit të gabuar të gjendjes faktike, të cilat, Gjykata, bazuar në praktikën e saj të gjyqësore dhe praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, në parim i konsideron si “*pretendime të shkallës së katërt*”.
42. Në kontekst të kësaj kategorie të pretendimeve, Gjykata thekson se, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, por edhe duke marrë parasysh veçoritë e saj, siç janë përcaktuar përmes KEDNJ-së (shih, në këtë kontekst, sqarimin në Udhëzuesin Praktik të GJEDNJ-së të 30 prillit 2019 për Kriteret e Pranueshmërisë; pjesa I. Papranueshmëria bazuar në merita; A. Kërkesat Qartazi të Pabazuara; 2. “Shkalla e katërt”, paragrafët 275 dhe 304), parimin e subsidiaritetit dhe doktrinën e shkallës së katërt, ajo vazhdimisht e ka theksuar dallimin në mes të “*kushtetutshmërisë*” dhe “*ligjshmërisë*” dhe ka pohuar se nuk është detyrë e saj të merret me gabime të fakteve ose të ligjit, që pretendohet se janë bërë nga një gjykatë e rregullt, përveç dhe për aq sa gabimet e tilla mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë dhe me KEDNJ. (shih, në këtë kontekst, ndër të tjera, rastet e Gjykatës: KI49/19, parashtrues *Limak Kosovo International Airport S.H.A.*, “*Adem Jashari*”, Aktvendim i 31 tetorit 2019, paragrafi 47; KI56/17, parashtruese: *Lumturije Murtezaj*, Aktvendim për papranueshmëri, i 18 dhjetorit 2017, paragrafi 35; dhe KI154/17 dhe KIO5/18, me parashtrues: *Basri Deva, Afërdita Deva dhe Shoqëria me përgjegjësi të kufizuar “Barbas”*, Aktvendim për papranueshmëri, i 12 gushtit 2019, paragrafi 60).
43. Gjykata gjithashtu ka pohuar vazhdimisht se nuk është roli i kësaj Gjykate të rishikojë konkluzionet e gjykatave të rregullta në lidhje me gjendjen faktike dhe zbatimin e të drejtës materiale dhe ajo se nuk mund të vlerësojë vetë faktet të cilat kanë bërë që një gjykatë të rregullt të marrë një vendim e jo një tjetër. Në të kundërtën, Gjykata do të vepronte si gjykatë e “*shkallës së katërt*”, që do të rezultonte në shpërfilljen e kufijve të vendosur në juridiksionin e saj (shih, në këtë kontekst, rastin e GJEDNJ-së *García Ruiz kundër Spanjës*, Aktgjykim i 21 janarit 1999, paragrafi 28 dhe referencat e përdoruar aty; dhe shih, gjithashtu rastet e Gjykatës, KI49/19, cituar më lart, paragrafi 48; dhe KI154/17 dhe KIO5/18, cituar më lart, paragrafi 61).
44. Gjykata, megjithatë, thekson se praktika gjyqësore e GJEDNJ-së dhe e Gjykatës gjithashtu përcaktojnë rrethana nën të cilat duhet të bëhen përjashtime nga ky qëndrim. Siç u theksua më lart, përderisa gjykatat e rregullta kanë detyrë primare të zgjidhin problemet rreth interpretimit të ligjit të aplikueshëm, roli i Gjykatës është që të sigurohet apo të verifikojë që efektet e këtij interpretimi të jenë në pajtim me Kushtetutën dhe KEDNJ-në (shih, rastin e GJEDNJ-së, *Miragall Escolano dhe të tjerët kundër Spanjës*, Aktgjykim i 25 majit 2000, paragrafët 33-39; dhe shih, gjithashtu rastin e

Gjykatës KI154/17 dhe KI05/18, cituar më lart, paragrafi 63). Në parim, një përjashtim i tillë, ndërlidhet me raste të cilat rezultojnë të jenë dukshëm arbitrare, duke përfshirë ato në të cilat, një gjykatë ka *“aplikuar ligjin në mënyrë qartazi të gabuar”* në një rast specifik dhe i cili mund të ketë rezultuar në *“konkluzione arbitrare”* apo *“qartazi të paarsyeshme”* për parashtruesin përkatës (për një sqarim më të detajuar përkitazi me konceptin e *“aplikimit të ligjit në mënyrë qartazi të gabuar”*, shih, ndër të tjera, Udhëzuesin e GJEDNJ-së për nenin 6 të KEDNJ-së (aspekti civil), të 31 gushtit 2020, pjesën IV. Kriteret Procedurale; 3. Shkalla e Katërt; b. Fushëveprimi dhe Kufizimet e Mbikqyrjes së Gjykatës, paragrafët 329-333; dhe rastin e Gjykatës KI154/17 dhe KI05/18, cituar më lart, paragrafët 60 deri në 65 dhe referencat e përdorura aty).

45. Në këtë kontekst, Gjykata rikujton që në rrethanat e rastit në fjalë, pretendimet kryesore të parashtrueses së kërkesës në lidhje me shkeljen e pretenduar të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së kanë të bëjnë me nxjerrjen e aktgjykimit të kontestuar [AC -I- 16-0150] të 21 shkurtit 2020 të Kolegjit të Apelit në kundërshtim me nenet 71 dhe 72 të Ligjit të Punës nr. 03/L-212.
46. Sa i përket këtyre pretendimeve, përkatësisht nxjerrjen e aktgjykimit të kontestuar në kundërshtim me dispozitat e Ligjit të Punës nr. 03/L-212, Gjykata së pari thekson se ata nuk i sqaruan saktësisht dhe nuk i paraqitën në mënyrë adekuate faktet për shkelje të të drejtave kushtetuese ose dispozitave. Për më tepër, Gjykata vëren se pretendimet e mësipërme për shkelje të Ligjit të Punës nr. 03/L-212, janë sqaruar nga gjykatat e rregullta.
47. Në këtë drejtim, Gjykata së pari rikujton që Kolegji i Specializuar, me Aktgjykimin [SCL-11-0039] të 9 korrikut 2016, duke shqyrtuar pretendimet e parashtrueses së kërkesës, theksoi, ndër të tjera:

"Gjykata vëren se asnjë mjet të parashkrimit në Kosovë, as Rregullorja e UNMIK-ut, nuk përmbajnë dispozita për parashkrimin e të drejtave të punëtorëve. Por ligji për punën e bashkuar përmban. Së pari duhet të theksohet se kjo dispozitë është e zbatueshme. Gjykata mendon se Kosova qartë synonte të anulonte ato pjesë të ligjit të punës. Por nuk ka asnjë arsye për të besuar se ajo do të synonte të anulonte ato pjesë të ligjit jugosllav që trajtojnë çështje me të cilat ajo nuk merrej. Prandaj, neni 608 i Ligjit për Punën e Bashkuar, i cili përcakton periudhën e parashkrimit tre-vjeçar, është i zbatueshëm.

Neni 608, fjalë e parë, pika 1, i Ligjit për Punën e Bashkuar rregullon të drejtat për pagesën e pagave që dalin nga marrëveshja e vetëqeverisjes së punës (shih nenin 22, paragrafi 2 të Ligjit për punën e bashkuar), një periudhë të parashkrimit prej tre (3) vjetësh ”.

48. Nga ana tjetër, Kolegji i Apelit, me Aktgjykimin [AC-I-16-0150] të 21 shkurtit 2020, shqyrtoi pretendimet përkatëse të parashtrueses së kërkesës dhe arsyetoi, ndër të tjera, si në vijim:

Kolegji i Apelit vëren se paditësja, deri në muajin mars 2011 kur është dërguar kërkesa për kompensim në Autoritetin për Likuidim, më herët madje as edhe nëpërmes të postës, kurrë nuk i është drejtuar ndërmarrjes në lidhje me pagat e pretenduara e as gjykatës për të kërkuar këto paga sipas padisë për periudhën e përmendur.

Kolegji i Apelit i mbështet gjetjet e Kolegjit të Specializuar të paraqitura në aktgjykimin e ankimuar se fitimet e kërkuara për periudhën prej qershorit 1999 deri në mars 2007 janë parashkruar, edhe që paditësja, as pagat tjera të kërkuara për periudhën e ardhshme deri në vitin 2010, nuk ka mundur t'i kërkojë

49. Në fund, Gjykata gjithashtu rikujton që Kolegji i Apelit, me të njëjtin aktgjykim, shqyrtoi pretendimet e parashtrueses së kërkesës në lidhje me faktin se ajo kishte realizuar të drejtën në 20% të privatizimit të NSH-së dhe arsyetoi, ndër të tjera, si në vijim:

“Tutje, Kolegji i Apelit vëren se paditësja me ankesën e saj në procedurën ankimore ka pretenduar se ajo ka marrë të ardhurat nga e drejta legjitime në 20 %, mirëpo një e drejtë e tillë nuk ka baza ligjore që të lidhet me pagat të cilat i kërkon, pasi kushtet dhe procedura për të drejtën legjitime për 20 % janë rregulluar me nenin 10.4 të Rregullores së UNIMIK-ut nr. 2003/13, e cila nuk është e zbatueshme e as nuk është ligj material për t'u pranuar kërkesa e saj për paga”.

50. Në lidhje me këtë, Gjykata konsideron se Kolegji i Specializuar dhe Kolegji i Apelit, në rrethanat e rastit në fjalë, shqyrtuan dhe arsyetuan pretendimet e parashtrueses së kërkesës, duke përfshirë edhe ato në lidhje me interpretimin e gabuar të dispozitave të ligjit në fuqi. Ata shqyrtuan pretendimet përkatëse të parashtrueses së kërkesës dhe sqaruan (i) që neni 608 i Ligjit për Punën e Bashkuar, i cili përcakton një periudhë parashkrimi tre-vjeçare, është i zbatueshëm në rastin e parashtrueses së kërkesës, (ii) që parashtruesja e kërkesës nuk i ka mbështetur me prova pretendimet e saj në lidhje me të drejtën për aksione në këtë NSH, dhe (iii) që fakti që parashtruesja e kërkesës kishte realizuar të drejtën në 20% të privatizimit të NSH-së nuk është bazë ligjore me të cilën mund të arsyetohen pretendimet e parashtrueses së kërkesës për mospagesë së të ardhurave personale.
51. Në këtë drejtim, për t'i shmangur keqkuptimet nga ana e parashtrueseve të kërkesave, Gjykata thekson se “drejtësia” që kërkohet përmes nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, nuk është drejtësi “substanciale”, por drejtësi “procedurale”. Në terma praktik, dhe në parim, kjo shprehet përmes procedurës kontradiktore, ku palët dëgjohen dhe vendosen në të njëjtat kushte para Gjykatës. (Shih, ndër të tjera, rastin e Gjykatës, KI131/19, parashtrues *Sylë Hoxha*, Aktvendim për papranueshmëri i 21 prillit 2020, paragrafi 57; dhe KI49/19, cituar më lart, paragrafi 55).
52. Kjo më saktësisht nënkupton, se palëve përgjatë një procedure të drejtë dhe të paanshme duhet: (i) tu mundësohet zhvillimi i procedurës bazuar në parimin e kontradiktoritetit; (ii) tu akordohet mundësia që gjatë fazave të ndryshme të procedurës të paraqesin argumente dhe dëshmi që ata i konsiderojnë relevante

për rastin përkatës; (iii) tu garantohet se të gjitha argumentet dhe dëshmitë, shikuar objektivisht, që ishin relevante për zgjidhjen e rastit përkatës janë dëgjuar e shqyrtuar në mënyrë të rregullt nga gjykatat përkatëse; (iv) tu garantohet se faktet dhe pretendimet ligjore në vendimet gjyqësore ishin shqyrtuar dhe arsyetuar hollësisht; dhe se, në përputhje me rrethanat e rastit, (v) tu garantohet se procedurat, shikuar në tërësinë e tyre, ishin të drejta dhe jo arbitrare (shih, ndër të tjera, rastin e GJEDNJ-së *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, cituar më lart, paragrafi 29; dhe rastin e Gjykatës, KI131/19, cituar më lart, paragrafi 58). Gjykata thekson se në rrethanat e rastit konkret, parashtruesi i kërkesës nuk ka argumentuar se ky nuk është rasti.

53. Në rrethana të tilla, duke marrë parasysh pretendimet e ngritura nga parashtruesja e kërkesës dhe faktet e paraqitura nga ajo, dhe gjithashtu arsyetimet e Kolegjit të Specializuar dhe Kolegjit të Apelit të shtjelluara më lart, Gjykata konsideron se parashtruesja e kërkesës nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e saj se gjykatat e rregullta mund të kenë "*aplikuar ligjin në mënyrë qartazi të gabuar*", duke rezultuar në "*konkluzione arbitrare*" apo "*qartazi të paarsyeshme*" për parashtruesen e kërkesës, dhe rrjedhimisht, pretendimet e saj për interpretimin dhe aplikimin e gabuar të ligjit të zbatueshëm, kualifikohen si pretendime të "*shkallës së katërt*" dhe si të tilla, reflektojnë pretendime në nivel të "*ligjshmërisë*" dhe nuk janë argumentuar në nivel të "*kushtetutshmërisë*". Për pasojë, të njëjtat janë qartazi të pabazuara në baza kushtetuese, siç është përcaktuar përmes paragrafit (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës.
54. Gjykata gjithashtu rikujton që parashtruesja e kërkesës pretendon shkelje të neneve 24, 32 dhe 46 të Kushtetutës dhe nenit 1 të Protokollit Nr. 1 të KEDNJ-së, duke bërë pretendime të përgjithshme para Gjykatës pa një shpjegim të saktë dhe adekuat të fakteve dhe pretendimeve për shkelje të këtyre të drejtave kushtetuese.
55. Gjykata rikujton se ajo tanimë ka një praktikë mjaft të konsoliduar gjyqësore, përmes së cilës vazhdimisht ka theksuar se vetëm përmendja e një neni të Kushtetutës, pa arsyetim të qartë dhe adekuat se si është shkelur ajo e drejtë, nuk mjafton si argument për të aktivizuar makinerinë e mbrojtjes që ofron Kushtetuta dhe Gjykata, si institucion që përkujdeset për respektimin e të drejtave dhe lirive të njeriut (shih, në këtë kontest, rastet e Gjykatës KIO2/18, parashtrues: *Qeveria e Republikës së Kosovës [Ministria e Mjedisit dhe Planifikimit Hapësinor]*, Aktvendim për papranueshmëri, i 20 qershorit 2019, paragrafi 36; dhe KI95/19, parashtrues *Ruzhdi Bejta*, Aktvendim për papranueshmëri i 8 tetorit 2019, paragrafët 30-31; shih gjithashtu Udhëzuesin e GJEDNJ-së të 30 prillit 2020 për Kriteret e Pranueshmërisë; pjesën I. Papranueshmëria bazuar në merita; A. Kërkesat Qartazi të Pabazuara; 4. Ankesat e paarsyetuara: mungesa e provave, paragrafët 300 deri më 303).
56. Në rrethanat e rastit konkret, Gjykata thekson se përtej referimit në nenet e lartcekura të Kushtetutës, dhe përveç formulimit të pretendimeve të përgjithësuara, parashtruesja e kërkesës nuk ka arsyetuar qartë dhe në mënyrë adekuate se si këto nene janë shkelur përmes aktgjykimit të kontestuar. Prandaj, Gjykata konsideron se pretendimet e parashtrueses së kërkesës për

shkelje të neneve të lartcekura të Kushtetutës bien në kategorinë e pretendimeve “*të pambështetura apo të paarsyetuara*”. Për qëllimet e kësaj kategorie pretendimesh, Gjykata bazuar në paragrafin (1) (d) dhe (2) të rregullit 39 të Rregullores së saj të punës dhe praktikën e saj gjyqësore, vazhdimisht ka theksuar që (i) palët janë të detyruara të sqarojnë faktet dhe pretendimet në mënyrë të saktë dhe adekuate; si dhe (ii) të provojnë dhe mbështesin në mënyrë të mjaftueshme pretendimet e tyre për shkelje të të drejtave ose dispozitave kushtetuese.

Përfundim

57. Prandaj, bazuar në sa më sipër dhe duke marrë parasysh karakteristikat specifike të rastit, pretendimet e parashtrueses së kërkesës dhe faktet e paraqitura nga ajo, Gjykata, bazuar në standardet e vendosura në praktikën e saj gjyqësore në raste të ngjashme dhe në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, konstaton se pretendimet e parashtrueses së kërkesës për shkelje të (i) nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, si rezultat i interpretimi të gabuar të ligjit në fuqi në rrethanat e rastit të saj, përbëjnë pretendime të “*shkallës së katërt*”; ndërsa (ii) për shkelje të neneve 24, 32 dhe 46 të Kushtetutës si dhe të nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së, përbëjnë pretendime “*të pambështetura apo të paarsyetuara*” dhe si të tilla, ato janë qartazi të pabazuara në baza kushtetuese, siç përcaktohet në paragrafin (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës, në pajtim me nenin 113.1 dhe 113.7 të Kushtetutës, nenet 20 dhe 47 të Ligjit dhe rregullat 39 (2) dhe 59 (2) të Rregullores së punës, më 8 shtator 2021, njëzëri:

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë Aktvendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë Aktvendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky Aktvendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Safet Hoxha

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Gresa Caka-Nimani